

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา

ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

นายพิสิฐ เถลิงพันธุ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจำนวน 140 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผล การ วิ จั ย ส รุ ป ไ ต้ ต้ ง นี้ ผู้วิจัยตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ งานบริหารงานการศึกษา, งานกิจกรรมนักเรียน รองลงมา คือ การประสานงาน และพัฒนาเครือข่ายการศึกษาและการดำเนินงาน ธุรการ ตามลำดับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าความคิดเห็นของครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยภาพรวม และรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน ด้านประสบการณ์ทำงานพบว่าโดยภาพรวมและรายด้าน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานทั้ง 3 ช่วง ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ความนำ

ประเทศจะเจริญก้าวหน้าได้นั้น ต้องมีการพัฒนาและสิ่งที่เป็นและสำคัญที่สุด คือ การพัฒนาคุณภาพของประชาชน

ประชาชนจะมีคุณภาพมากขึ้นเพียงใดนั้นต้องขึ้นอยู่กับความสำคัญของการจัดการศึกษา เพราะการศึกษาถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีสำคัญยิ่งที่จะทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดำรงชีพ หรือ ดำรงชีวิตของตนเองในสังคมได้อย่างปกติสุข และประชาชนสามารถนำเอาความรู้นั้นไปพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมจึงสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านของสังคมไทยในยุคปัจจุบัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 80 บัญญัติไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้ โดยเฉพาะด้านการศึกษา รัฐต้องให้คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสถานะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง รัฐต้องมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่สำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ โดย มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ 1. เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน 2. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3. การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและอีกมาตราที่สำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของไทยคือ มาตรา 9 หมวด 1 เรื่อง มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้ ได้กำหนดให้ยึดหลักสำคัญ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
2. มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3.

มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทการศึกษา

4. มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5. ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

6. การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

โ ค ย เ ฉ พ า ะ ไ น ม า ต ร า ที่ 49 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. 2550 : หน้า 15)

สุ ระ พ ง ษ์ น า ม จ ำ ป ำ (2554) ได้กล่าวว่าการบริหารงานทั่วไป การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานธุรการและงานสารบรรณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การเงิน การบัญชี งานพัสดุ และระบบควบคุมภายใน ที่ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบและแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขอบข่ายของการบริหารงานทั่วไป ได้แก่ งานบริหารทั่วไปเป็นกลุ่มงานใหม่ กลุ่มงานเดิม คือ กลุ่มงานของอาคารสถานที่ งานธุรการ งานกิจการนักเรียน และกลุ่มงานความสัมพันธ์กับชุมชน นำมารวมกันแล้วจัดเป็นกลุ่มงานใหม่ซึ่งชื่อกลุ่มงานนี้ว่า กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป ในกลุ่มงานบริหารงานทั่วไปได้จัดเป็นกลุ่มงานที่มี

จ ำ ก ป ัญ ห ำ จ ี ง ต ี่ อ ง ก ำ ร ส ี ก ษ ำ ร ี อ ง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งนำมาวิจัยในงาน 4 ด้าน คือ ด้านงานบริหารงานการศึกษา ด้านงาน กิจ ก ำ ร น ัก ร ี ย ่ น ด้านการดำเนินงานธุรการและด้านการประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษาของโรงเรียนในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลจากวิจัยที่พบมาแก้ปัญหาต่างๆ การศึกษาครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาปรับปรุงพัฒนาหรือสนับสนุนการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา
ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา
ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา
ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน
คือด้านการบริหารงานการศึกษา ด้านงานกิจการนักเรียน ด้านการดำเนินงานธุรการ
และด้านการประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียน ในเครือข่ายที่ 31
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 220 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายจำนวน
140 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ซึ่งประกอบด้วยงาน 4 ด้าน
ได้แก่ความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. งานบริหารงานการศึกษา
2. งานกิจการนักเรียน
3. การดำเนินงานธุรการ
4. การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
Index of congruence (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)
ตามวิธีของคอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.944 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน
คือ ข้อมูลส่วนบุคคล และเนื้อหาที่จะทำวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ

2

ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ t-test

4

เปรียบเทียบการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Post hot Comparison)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1.ความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน สรุปได้ดังนี้

2.1

ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

2.2

ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติต่างกันมีความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานครพบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารจึงต้องปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาด้านบริหารงานทั่วไปเป็นงานที่สนับสนุนด้านบริการให้แก่ฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียน โดยทำหน้าที่ในการจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารเป็นศูนย์กลางในการประสานงานเพื่อสื่อสารข้อมูลไปยังฝ่ายต่างๆ และจัดระบบการบริหารงานของหน่วยงานในทุกๆ ด้าน เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานตามคุณภาพและเป้าหมายที่หน่วยงานขององค์กรกำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง องค์กร และชุมชน เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา ชมชยากร (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองตะกั่วป่าจังหวัดพังงา ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านงานบริหารงานการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักถึงนโยบายด้านการศึกษามีการวางแผนการบริหารงานที่ดีและให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนงานและพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหาร โดยเฉพาะครูซึ่งมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา ดังนั้นครูจึงจึงมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และช่วยเหลือซึ่งไปสู่การบริหารที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัศตรา ปทุมคณารักษ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอทับปุดเขตพื้นที่การศึกษาพังงา ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริหารทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 เมื่อพิจารณาารายรายข้อพบว่า ลำดับแรกคือ โรงเรียนมีการจัดทำสำมะโนผู้เรียนอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน ลำดับที่สองคือ โรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายและทิศทางของเขตพื้นที่การศึกษาและสนองความต้องการของชุมชนและสังคม ลำดับที่สามคือ โรงเรียนกำหนดแผน

การรับนักเรียน โดยประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษา ส่วนลำดับสุดท้าย คือ โรงเรียนเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา

1.2 ด้านงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารให้ความสำคัญแก่นักเรียนเป็นสำคัญ มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความถนัด ความสามารถพิเศษ ความสนใจของตนเอง ให้ฝึกฝน และพัฒนาความสามารถนั้นๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพอย่างเต็มที่เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและเปิดโลกกว้างในมุมมองของผู้เรียน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้เรียนจากความสนใจของตนเองและมีการวางแผน กำหนด แนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนของสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียนในทุกๆ ด้านสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลินี เกศชนากร (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธของบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 42 ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามหลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการดำเนินงานธุรการ โดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดวิธีการดำเนินงานและขั้นตอนตามแผนปฏิบัติงานธุรการ เป็นการพัฒนางานในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับ เอกสาร การวางแผน การจัดทำงบประมาณ และบริการด้านอื่นๆ ให้สถานศึกษาเป็นไปด้วยดี เป็นระเบียบเรียบร้อยและบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อประโยชน์ส่วนรวมสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา สามัญ (2556) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานธุรการในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานธุรการในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษาโดยภาพรวมและรายข้อ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักถึงการสร้างเครือข่ายให้กับโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นเครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายชุมชน หรือแม้กระทั่งเครือข่ายข้าราชการอื่น ๆ โรงเรียนซึ่งเครือข่ายแต่ละด้านมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการจัดการศึกษาทั้งชุมชน ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทินกร เจริญอ่อน (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และความต้องการของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่วนท้องถิ่นขององค์กร

บริหารส่วนตำบลอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท มีความต้องการมีส่วนร่วมเกินร้อยละ 80 ทุกรายการอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนก ระดับการศึกษา และประสบการณ์ดังนี้

2.

1

จากผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ครูที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีโอกาสในการพัฒนาศักยภาพตนเองและแสวงหาความรู้เท่าเทียมกัน อีกทั้งยังมีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค อำนาจหน้าที่และความสามารถในการปฏิบัติงานเหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของยุพิน โตสารเดช (2551) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานบริหารทั่วไปในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.

2

ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานทั่วไปไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านงานบริหารงานการศึกษา ด้านงานกิจกรรมนักเรียน และด้านการดำเนินงานธุรการและการประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่ ทำเทียมกันทำให้ปัจจัยทางประสบการณ์ของครูส่งผลให้ความคิดเห็นต่อของครูที่มีต่อการบริหารทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ในเครือข่ายที่ 31 สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวภาค พงษา (2552) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามูลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
ที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานบริหารทั่วไปในโรงเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ด้านงานบริหารงานการศึกษา ควรมีการวางแผนและประชุมที่สม่ำเสมอเพื่อเป็นงานจะได้ออกมาอย่างสมบูรณ์และให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนและการจัดการศึกษา

1.2 ด้านงานกิจการนักเรียน ควรมีการวางแผนร่วมกับครู
ตอนต้นปีการศึกษาในการพานักเรียนออกไปศึกษาดูงานภายนอกห้องเรียน
เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้นอกห้องเรียน

1.3 ด้านการดำเนินงานธุรการ ควรจัดเจ้าหน้าที่และบุคลากรซึ่งไม่ใช่ครูไปทำหน้าที่งานธุรการ
เพื่อให้ครูได้สอนอย่างเต็มที่

1.4 ด้านการประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา ควรจัดประชุม
ชี้แจงให้แก่ครูในการสร้างเครือข่ายต่าง ๆ
เพื่อให้โรงเรียนได้มีการร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานด้านอื่น ๆ เช่น
ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายที่ 31
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

2.2 ควรศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนเครือข่ายที่ 31
สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เพื่อทราบปัญหาภายในโรงเรียนอย่างชัดเจน
และสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีศึกษาความต้องการของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียน
เพื่อจะได้ทราบความต้องการและสามารถบริหารงานด้านทั่วไปได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา
- ณัฐวุฒิ ประเสริฐศรี. การบริหารการศึกษา: ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา. จาก <http://nattawoot20.wordpress.com/2008/09/09/การบริหารการศึกษา/>, ค้นเมื่อ 25 มกราคม 2555
- ภาวิดา ชาราศรีวิสุทธิ และวิบูลย์ ไทวณะบุตร, หลักและทฤษฎีบริหารการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542, หน้า 6
- รัชพล คชขารุ่งโรจน์. โรงเรียนทันสมัย, (กรุงเทพมหานคร : ด้านสหวิชาการพิมพ์, 2548.) หน้า 34
- ศรีเวียง พันทะมนต์. การบริหารแบบมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการของข้าราชการครูโรงเรียนเอกชนเพื่อคุณุสรณ์ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2549, หน้า 11.
- หวน พิณรุฬพันธ์, รองศาสตราจารย์ การบริหารโรงเรียนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน, กรุงเทพมหานคร, ห้างหุ้นส่วนจำกัด อักษรบัณฑิต, 2529.
- จิตติมา ชมชยากร. (2553). การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เฉลา พวงมาลัย. (2551). สภาพและปัญหาการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ราชบุรี เขต 1 อำเภอปากท่อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ดำรง ปันทัง. (2553). การศึกษาสภาพการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนขนาดเล็กในทัศนะของครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ดิณระพี จำหมีนไวย. (2556). ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 5. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ทินกร เงินอ่อน. (2550). การรับรู้และความต้องการของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท. อดิศรดิษฐ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

- पालีสส์ อัญบุตร. (2555). การศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารงานทั่วไป
โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ปัญญา สามัญ. (2556). ศึกษาการบริหารงานธุรการในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอ
วังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พัชรารณณ์ เย็นมนัส. (2558). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นทีมกับการบริหารงานทั่วไป
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.
- มาลินี เกศนาร. (2556). การบริหารงานกิจการนักเรียนตามหลักธรรมาภิบาลเชิงพุทธของบุคลากรทาง
การศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 42.
วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ยุพิน โดสารเดช. (2551). สภาพและปัญหาการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์. คม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
ลพบุรี
- รุ่งฤดี ศรีแผลง ปลาต. (2557). การบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2. ภาคนิพนธ์ (ค.ม.(การบริหารการศึกษา)). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วีระศักดิ์ ศรีอุดร. (2553). การศึกษาสภาพการบริหารงานทั่วไป ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา สถานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- สุทธา ชาติประสพ. (2557). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุพัตรา ปทุมคณารักษ์. (2550). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอทับปุดเขตพื้นที่การศึกษา
พังงา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.

สมเจต วิลัยสูงเนิน. (2551). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

เสาวภาค พงษา. (2552). สภาพการบริหารงานทั่วไปในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.